VII.

इत्युक्ता तत्र कैकेय्या तत् परिक्षिप्य भूषणं ।
सासूयं मन्थरा वाक्यमिदं भूयोऽभ्यभाषत ॥ १ ॥
भयस्थाने किमबले हर्षिता त्वमपण्डिते ।
शोकसागरसंमग्नमात्मानं नावबुध्यसे ॥ २ ॥
आशीविषस्त्वां दशतु मूढे मन्दितमानिनि ।
दुर्भगे चाकृतप्रज्ञे विपरीतार्थदर्शिनि ॥ ३ ॥
कौशल्यां सुभगां मन्ये यस्याः पुत्रोऽभिषिच्यते ।
यौवराज्ये पैतृकेऽस्मिन् पुष्येण कृतलक्षणः ॥ ४ ॥
प्राप्तां सुमहदैश्वर्यमृद्धामृद्धिविवर्जिता ।
उपस्थास्यसि कौशल्यां दासीव त्वमपण्डिते ॥ ५ ॥
ऋद्धियुक्ता श्रिया जुष्टा रामपत्नी भविष्यति ।
अश्रीमती त्वसमृद्धा स्नुषा ते च भविष्यति ॥ ६ ॥
तां तथा भृशमप्रीतां ब्रुवतीं प्रेक्ष्य मन्थरां ।
प्रीता रामगुणानेव कैकेयी प्रशशंस वै ॥ ७ ॥
धर्मात्मा गुरुवर्ती च कृतज्ञः सत्यवाक् शुचिः ।
रामो राज्ञः सुतो ज्येष्ठो युवराजत्वमर्हति ॥ ८ ॥
भ्रातॄन् सर्वान् स दीर्घायुः पितृवत् पालयिष्यति ।
मातॄणां च स सर्वासां प्रियाण्युपचरिष्यति ॥ ९ ॥

Digitized by Google